

BOSNA I HERCEGOVINA
BRČKO DISTRIKT BOSNE I HERCEGOVINE
OSNOVNI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 0 P 132549 20 P
Brčko, 05.03.2024. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Osnovni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, sudija Alisa Musić, odlučujući u pravnoj stvari tužitelja R. O., sin M. iz O. ... broj ... B. ... d. ... BiH, koga zastupa punomoćnik Grozda Đukić, advokat iz Bijeljine, protiv tuženih: 1. R. H., sin E., iz Š. ... b.b. B. ... D. ... BiH i 2. K. Č., sin S., iz Š. ... b.b. B. ... d. ... BiH koga zastupa punomoćnik Mirko Simić, advokat iz Brčkog, radi naknade štete, v.sp. 97.686,00 KM, nakon održane usmene, neposredne, javne i glavne rasprave zaključene dana 05.03.2024. godine u prisustvu tužitelja lično, punomoćnika tužitelja, tuženog R. H. i punomoćnika drugotuženog K. Č., donio je sljedeću:

P R E S U D U

I

Odbija se u cijelosti kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja, a koji glasi:

„Obavezuju se tuženi da solidarno isplate tužitelju naknadu nematerijalne štete u iznosu od 10.000,00 KM i to 6.500,00 KM na ime naknade za pretrpljeni strah nakon inkriminirajućeg događaja, trajanja procesa i služenja kazne zatvora, a koje su djelovale stresno na tužitelja i bile jakog intenziteta u trajanju sedam dana, tegobe srednjeg intenziteta u trajanju tri mjeseca i tegobe slabijeg intenziteta koje su trajale sve do odsluženja kazne zatvora te nakon odsluženja zatvorske kazne tegobe u trajanju od dva mjeseca, te 3.500,00 KM za duševnu bol na ime narušenog ugleda i časti koje su trajale jakog intenziteta ukupno dva dana, umjerenog intenziteta naredna tri mjeseca i slabog intenziteta naredna tri mjeseca.

Obavezuju se tuženi da na ime materijalne štete solidarno isplate tužitelju iznos od 87.686,00 KM, a na osnovu srazmjernog dijela koji se ogleda u iznosu od 1.886,00 KM na ime dijela troškova koje je tužitelj platio po presudi broj 96 0 K 053573 13 K od 26.02.2014. godine i iznos od 85.800,00 KM na ime izgubljene dobiti za period dok nije obavljao svoju djelatnost kao vlasnik preduzeća „4KM“, samostalnu djelatnost koja je bila registrovana pod identifikacionim brojem ID: 4700071930005, te poslove koje je obavljao kao fizičko lice (poljoprivredna proizvodnja) obrađujući vlastita i zakupljena poljoprivredna zemljišta, te se tuženi obavezuju na plaćanje zakonske zatezne kamate na utuženi iznos počevši od dana podnošenja tužbe pa do isplate, te da tužitelju nadoknade troškove parničnog postupka na ime angažovanja advokatskih usluga te troškove takse na tužbu i presudu, sve u roku od 15 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja“.

II

Obavezuje se tužitelj da tuženom K. Č., na ime troškova parničnog postupka, isplati iznos od 4.450,00 KM, u roku od 30 dana od dana prijema prepisa presude.

Obrazloženje

Tužitelj je kod ovog suda dana 15.09.2020. godine podnio tužbu protiv tuženih radi naknade štete. U tužbi je naveo da je tužitelj presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 0 K 053573 13 K od 26.02.2014. godine, koja presuda je potvrđena presudom Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 0 K 053573 14 KŽ 2 od 30.04.2014. godine, oglašen krivim da je počinio krivično djelo ubistvo iz člana 163 stav 1 u vezi sa članom 28 Krivičnog zakona Brčko distrikt BiH, te je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 3 godine i 10 mjeseci, pri čemu je ovdje drugotuženi oštećeni. Tužitelj smatra da su navedene presude zasnovane u odlučujućem dijelu na lažnim i neistinitim iskazima tuženih jer su u krivičnom postupku davali lažne iskaze po osnovu kojih je tužitelj osuđen na kaznu zatvora. Tužitelj ne spori da se dana 08.01.2013. godine dogodio nemili događaj u kojem je drugotuženi teško povrijeđen, međutim tužitelj tvrdi da je do događaja došlo krivicom drugotuženog koji je navedenog dana došao u firmu tužitelja na njegov posjed i istog je prvo verbalno napao, vrijeđao i prijetio, da bi ga na kraju i fizički napao. Pri napadu drugotuženi je koristio i kliješta koja su mu poslužila kao hladno oružje kojima je direktno i neposredno ugrozio život tužitelja, pa je tužitelj imao potpuno pravo da odbrani protupravni napad na sebe, svoj život i tjelesni integritet, te u tom slučaju djelovanje tužitelja ima elemente nužne odbrane prema mišljenju tužitelja. Prvotuženi je bio najvažniji svjedok u krivičnom postupku jer je bio očevidac događaja, ali je svojim iskazom obezvrijedio stvarni tok događaja. Tužitelj je zbog lažnog iskaza tuženih izdržao kaznu zatvora od tri godine i 10 mjeseci pa je šteta koju je pretrpio neprocjenjiva. Tužitelj ističe da prvotuženi R. H. uopšte nije bio u mogućnosti da posmatra nemili događaj sa pozicije na kojoj se nalazio jer se događaj desio u pomoćnoj prostoriji neposredno na ulazu u istu, a ta prostorija je zaklonjena porodičnom kućom pored koje se parkirao prvotuženi. Kako su čahure od ispaljenih hitaca pronađene unutar pomoćnog objekta, tužitelj tvrdi da je tuženi K. stajao unutar pomoćnog objekta kada su ispaljeni meci iz vatrenog oružja, pa je stoga izjava prvotuženog R. u krivičnom postupku nelogična jer je naveo da su kod prvog pucnja tužitelj i drugotuženi bili udaljeni metar i po, što bi značilo da je tužitelj bio napolju, dok u drugom dijelu iskaza navodi da su potrčali napolje (uključujući i tužitelja) što bi značilo da je tužitelj bio unutar objekta kada je ispalio hice. Ako je tužitelj bio unutar prostorije, onda prvotuženi nije imao mogućnosti da vidi ko je pucao niti koliko su tužitelj i drugotuženi bili udaljeni, a navedeni prostor gdje se desio nemili događaj je zaklonjen porodičnom kućom. Sam opis događaja drugotuženog je u suprotnosti sa opisom događaja svjedoka H. M., a dijelom i sa iskazom prvotuženog. Tužitelj je naveo da je zahtijevao i da se krivični postupak ponovi zbog navedenih kontradiktornosti u izjavama svjedoka, ali je sa tim zahtjevom odbijen. Tužitelj je zbog izdržane kazne zatvora, a sve zbog lažnih iskaza i neistinitog svjedočenja, pored duševnih bolova, trpio i duševne bolove zbog povrede ugleda, časti i prava ličnosti.

Dana 04.02.2022. godine tužitelj je putem punomoćnika dostavio sudu uređenu tužbu u kojoj je navedeno između ostalog da sud u krivičnom postupku nije tačno utvrdio odnos između tužitelja i drugotuženog, odnosno da je ranjavanju drugotuženog prethodila rasprava i svađa sa tužiteljem te pretnje tužitelju od strane drugotuženog, pa je i presudom Osnovnog suda Brčko distrikta BiH u parničnom postupku utvrđeno da je oštećeni K. Č. imao doprinosa kod nastanka štetnog događaja jer se sa tužiteljem svađao i galamio. Tužitelj je osuđen za djelo sa umišljajem, a nije se razmatrala činjenica da je drugotuženi napao tužitelja tako što je došao na njegov privatni posjed i verbalno ga napao, prijetio mu, te je svojim ponašanjem uticao na ponašanje tužitelja koji se branio iz straha da će mu zbog prijetnji biti naneseno neko zlo opasnom radnjom ili sredstvom. Kako je tek presudom ovog suda broj: 96 0 P 081521 14 P od 07.06.2017. godine, koja je potvrđena presudom Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj: 96 0 P 081521 17 GŽ od 09.03.2018. godine, utvrđena odgovornost drugotuženog, to tužitelj smatra da ima pravo na naknadu materijalne i

nematerijalne štete koja mu je prouzrokovana zlonamjernim izjavama tuženih, a koja se odnose na pretrpljenu duševnu bol zbog povrede prava ličnosti i povredu dostojanstva, časti, ugleda imena, te naknadu štete u vidu izgubljene zarade koju je tužitelj kao vlasnik preduzeća „4 KM“ osnovano mogao očekivati prema redovnom toku stvari da je utvrđena odgovornost i drugotuženog, a tužitelj blaže kažnjen. Tužitelj je istakao da je imao samostalnu djelatnost, te se kao fizičko lice bavio poljoprivrednom proizvodnjom obrađujući svoje i zakupljeno zemljište po osnovu čega je ostvarivao značajna finansijska sredstva, a što je morao zatvoriti nakon osuđujuće presude i javljanja na izdržavanje kazne. Stoga je postavio tužbeni zahtjev koji glasi kao u odbijajućem dijelu izreke ove presude (potražujući naknadu i materijalne i nematerijalne štete).

Tokom postupka tužitelj je istakao da je parnični postupak pokrenuo nakon što je iskoristio sve redovne i vanredne pravne lijekove u postupku broj 96 0 P 081521 14 P te je ovaj postupak pokrenuo nakon što je dobio odluku Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine od 09.03.2018. godine. Predložio je da sud usvoji konačno postavljen tužbeni zahtjev te obaveže da tuženi solidarno plate troškove postupka koji se odnose na takse na tužbu i presudu po odluci suda, za predujam na ime vještačenja iznos od 500,00 KM i dodatnih 250,00 KM, za zastupanje na sedam održanih ročišta u iznosima od po 700,00 KM, na ime nagrade za svaki započeti sat odsustva iz kancelarije radi prisustva na ročište u iznosu od 540,00 KM za 9 započetih suđenja, naknada troškova prevoza za upotrebu vlastitog automobila u iznosu od 300,00 KM za dolazak na 6 održanih ročišta.

U odgovoru na tužbu tuženog K. Č. od 11.10.2021. godine ovaj tuženi je putem punomoćnika istakao da u potpunosti osporava tužbeni zahtjev obzirom da je tužitelj pravosnažno osuđen u krivičnom postupku, a kako se štetni događaj desio 2013. godine, a kako je predmetna tužba podnesena u septembru 2020. godine, to je nastupila zastara za naknadu štete u smislu odredbe člana 376 ZOO-a. Također, ovaj tuženi je istakao da u radnjama tuženog nema nikakvih elemenata povrede ličnosti tužitelja niti neki drugi vid nematerijalne štete. Tokom postupka ovaj tuženi je putem punomoćnika predložio da sud odbije tužbeni zahtjev zbog zastare te je predložio da sud obaveže tužitelja da tuženom nadoknadi troškove postupka koji se odnose na sastav odgovora na tužbu u iznosu od 700,00 KM, za zastupanje tuženog po punomoćniku-advokatu na ročištu dana 29.12.2021., 16.03.2022., 08.11.2022., 28.07.2023. i 05.03.2024. godine iznose od po 700,00 KM, te na ime takse na odgovor na tužbu po odluci suda.

Tuženi R. H. je tokom postupka istakao da osporava tužbu i postavljeni tužbeni zahtjev, kao i uređeni tužbeni zahtjev, naveo je da je tokom krivičnog postupka ispričao sve što mu je bilo poznato, sve ono što je neposredno vidio i čuo, da ništa nije izmislio ili slagao, predložio je da sud odbije zahtjev tužitelja kao neosnovan, a troškove postupka nije tražio.

Tokom dokaznog postupka, na prijedlog stranaka, izvedeni su dokazi čitanjem materijalne dokumentacije: presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj: 96 0 K 053573 13 K od 26.02.2014. godine, izvještaj sa fotodokumentacijom o forenzičkom pregledu mjesta događaja Jedinice kriminalističke Policije Distrikta od 08.01.2013. godine, stručno mišljenje (viziranje) stalnog sudskog vještaka mašinske struke Aleksandra Vranješevića od 26.10.2017. godine, presuda Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj: 96 0 K 053573 14 Kž 2 od 30.04.2014. godine, presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj: 96 0 P 081521 14 P od 07.06.2017. godine, presuda Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj: 96 0 P 081521 17 Gž od 09.03.2018. godine, odgovor na zahtjev Odjela za poljoprivredu, šumarstvo i vodoprivredu – vodno gospodarstvo Vlade Brčko distrikta BiH od 16.05.2023. godine, potvrda istog Odjela

od 16.03.2023. godine, izdata na ime ovdje tužitelja, valutna kartica partije za priod od 01.01.2013. – 31.12.2013. godine, valutna kartica partije za period od 01.01.2012 – 31.12.2012. godine, potvrda o naplaćenju naknadi izdata od strane NLB Banke na iznos od 6,00 KM, nalaz i mišljenje vještaka ekonomsko-finansijske struke Srđana M. Lalića iz Bijeljine od 18.10.2022. godine sa svim prilogima dostavljenim uz nalaz i podneskom vještaka od 27.10.2022. godine, dopuna nalaza vještaka Srđana Lalića od 16.11.2022. godine, nalaz i mišljenje vještaka iz oblasti sudske psihijatrije Oleg Grubač od 26.02.2024. godine. Izvedeni su i dokazi saslušanjem tužitelja, saslušanjem tuženog R. H., saslušanjem svjedoka H. M. i svjedoka A. V., a proveden je i dokaz vještačenjem po vještacima ekonomske struke Srđanu Laliću i vještaku iz oblasti sudske psihijatrije Olegu Grubaču uz usmeno obrazloženje nalaza i mišljenja, koji dokazi su provedeni na okolnost visine konačno postavljenog tužbenog zahtjeva.

Sud je odbio prijedlog tužitelja za izvođenjem dokaza vještačenjem po vještaku poljoprivredne struke Seadu Bečiću budući da je taj prijedlog tužitelj putem punomoćnika postavio u toku glavne rasprave, a nije učinio vjerovatnim da taj prijedlog dokaza tužitelj bez svoje krivice nije bio u mogućnosti iznijeti, odnosno predložiti na pripremnom ročištu (odredba člana 225 stav 2 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ broj: 28/18, u daljem tekstu ZPP)).

Na osnovu ocjene navoda stranaka, kao i savjesne i brižljive ocjene izvedenih dokaza, kako ocjene svakog dokaza pojedinačno, tako i u njihovoj međusobnoj vezi, u smislu odredbe člana 8 ZPP-a, sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga.

Među strankama nije sporno da je ovdje tužitelj presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 0 K 053573 13 K od 26.02.2014. godine oglašen krivim što je dana 08.01.2013. godine u naselju B. ..., u dvorištu ispred poslovnih prostorija svoje firme d.o.o. „4KM“, u toku prepirke sa Č. K., zbog neriješenih imovinsko-pravnih odnosa, ispalio dva metka, od kojih je jedno zrno pogodilo Č. K. u predjelu čeonog dijela glave, nanijevši tako Č. K. teške tjelesne povrede u vidu strelne povrede čeonog dijela glave tipa prostrijela sa ulaznim otvorom na unutrašnjoj polovini desnog obrvnog luka i izlaznim otvorom u koži desnog dosredišnjeg dijela čela, rekonstruisanog smjera pružanja kanala prema nagore, unazad i ulijevo, kroz prednji i zadnji zid čeonog sinusa sa njihovom višestrukom izlomljenošću i izlivom krvi u njegov zjap, djelimičnim utisnućem koštanih fragmenata u prednji dio desnog čeonog reznja velikog mozga, nagnječenjem i manjim izlivom krvi u meke moždanice brazdi prednjeg desnog dosredišnjeg dijela ovog čeonog reznja te zadržavanjem ukupno tri manja fragmenta zrna unutar pomenutog sinusa i u tkivu prednjeg dijela desnog čeonog reznja, dakle pokušao drugoga lišiti života i bez važeće isprave o oružju držao oružje kategorije „B“, čime je počinio krivično djelo – Ubistvo - iz člana 163 stav 1 u vezi sa članom 28 Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kao i krivično djelo – Neovlaštena nabavka, držanje ili prodaja oružja ili bitnih dijelova za oružje – iz člana 65 Zakona o oružju i municiji Brčko distrikta BIH, pa mu je sud izrekao jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine i 11 (jedanaest) mjeseci, a koju kaznu je tužitelj i izdržao.

Nije sporno da je prvostepena presuda ovog suda u krivičnom postupku potvrđena presudom Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj: 96 0 K 053573 14 Kž 2 od 30.04.2014. godine, a kao ni činjenica da je presudom ovog suda broj 96 0 P 081521 14 P od 07.06.2017. godine obavezan ovdje tužitelj da ovdje tuženom K. Č., kao oštećenom u krivičnom postupku, na ime naknade nematerijalne štete isplati iznos od 3.222,00 KM za pretrpljene fizičke bolove, iznos od 4.799,00 KM za pretrpljeni strah, iznos od 50.400,00 KM

za duševne bolove zbog umanjena opšte životne aktivnosti i iznos od 3.600,00 KM za duševne bolove zbog naruženosti, uz zakonsku zateznu kamatu počev od dana 07.06.2017. godine kao dana presuđenja pa do isplate, dok je sa viškom zahtjeva tužitelj K. Č. u tom postupku odbijen budući da je sud u parničnom postupku utvrdio doprinos K. Č., kao oštećenog, u nastanku štetnog događaja od 10% zbog držanja kliješta u ruci prilikom razgovora sa R. na dan štetnog događaja, te zbog činjenice da se K. sa R. svađao i galamio, a što je po ocjeni parničnog suda moglo stvoriti predstavu kod R. o napadu na njega od strane K. Presuda parničnog suda je potvrđena presudom Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj: 96 0 P 081521 17 Gž od 09.03.2018. godine.

Međutim, među strankama je sporno da li su ovdje tuženi tokom krivičnog postupka koji se vodio protiv ovdje tužitelja dali lažne iskaze na kojima je sud u krivičnom postupku utemeljio svoju odluku, kao i činjenica zastare potraživanja tužitelja obzirom na protek vremena od pravosnažnog okončanja krivičnog postupka do dana podnošenja predmetne tužbe.

Iz iskaza tužitelja u svojstvu parnične stranke slijedi da se dana 08.01.2013. godine dogodio nemili događaj u prostorijama tužitelja, da je rano ujutro došao K. Č., da su od ranije imali problema u odnosu (ranije su se potukli u Nj. ...), da su počele uvrede, galama i vrijeđanje čim je K. ušao unutar prostorije, kojom prilikom je podigao crveni paravan da bi ušao u prostoriju. Istakao je da K. nije želio izaći iz prostorije, da mu je tužitelj govorio da se udalji, da izađe, da je u prostoriji bio prisutan i H. M. koji je također K. rekao da izađe. K. je tada izašao, ali se ponovno vratio u prostoriju, drugi puta ponovno podižući crveni teški paravan (vrata su bila otvorena, ali je paravan bio spušten). Istakao je da je tada K. uzeo kliješta sa stola ispred tužitelja, da su se tada počeli naguravati, te je K. izašao ponovno ispred prostorije. Ponovno se vratio kada je tužitelj uzeo pištolj i ispalio metak upozorenja, a kada je K. sa kliještima krenuo prema ovdje tužitelju, počeli su da se otimaju za pištolj te je tada metak opalio i pogodio K. (ne metak, nego rikošet). Sve je to vidio H. Istakao je da taj događaj od strane tužitelja nije bio planiran, niti je tužitelj imao namjeru da povrijedi K. Naveo je da je K. ležao izvan prostorije kompletnim tijelom, da je glava bila okrenuta prema prostoriji. Istakao je da R. H. taj dan nikako nije vidio. Naveo je da je od tog događaja imao mnogo problema, emotivnih, psihičkih smetnji, te je osuđen na osnovu iskaza svjedoka koji se razlikuju jer R. H. tvrdi da se događaj desio ispred prostorije, a K. tvrdi da se događaj desio unutar prostorije. Istakao je da je proveo u zatvoru oko 4 godine, da mu je žalba na presudu odbijena od strane Apelacionog suda, da se po povratku iz zatvora razveo od supruge, da su i djeca nesretna, nisu završili dobre škole, da nema kontakt sa djecom, te da se zadužio.

Iz iskaza tuženog R. H. slijedi da je oko nemilog događaja dao već iskaz kod Policije te da ostaje u svemu kod tada date izjave. Istakao je da se tog dana vozio sa K. u autu, da mu je K. rekao da stane u blizini prostorija tužitelja kako bi K. uzeo svoje stvari, da su vrata prostorije bila otvorena, da je K. ušao unutra, dok je R. izašao iz auta i stajao iza auta. K. je potom izašao iz prostora i došao do auta, ispratio ga je H., ali se K. ponovno vratio u prostoriju do R. (po potvrdu). Slijedeće što ovaj svjedok vidi jeste kako K. i R. izlaze iz prostorije, K. pada, dok je R. imao šešir na glavi (znači da se nisu hrvali). Istakao je da je sa pozicije na kojoj je stajao R. cijelo vrijeme vidio K. unutar prostorije jer su vrata bila otvorena, ali razgovor nije čuo. K. je vidio kada je ranjen, vidio ga je kako pada, dok je R. bio kod njega, mahao sa pištoljem i galamio. Istakao je da nije vidio da su se hrvali K. i R., ali da je čuo dva pucnja. R. je počeo trčati sa pištoljem kada je K. pao na zemlju, pa je tada R. sjeo u auto i počeo da bježi, dok je R. tada zapeo na čunjevima, pao je i tada mu je spao šešir. Čuo je K. kada je rekao: „hodi vamo R. matereti, vidi ovo“ i tada je začuo prvi pucanj iz pištolja.

Iz iskaza svjedoka H. M. slijedi da je dana 08.01.2013. godine došlo do sukoba između R. i K., da ostaje u svemu kod svoje pisane izjave koju je ranije dao, da je K. tog dana ušao u prostoriju, prešao je preko praga, rukovao se sa H., te je prišao stolu sa kojeg je uzeo alat. Na ulazu je bio paravan – teški neprovidni, dok su vrata bila otvorena. Tada je H. otišao u drugu prostoriju, dok se sukob nastavio (vidio je da se K. unosio u lice R.). Istakao je da paravan nije bio navučen do kraja te da je R. mogao vidjeti sa dvorišta dešavanja unutar prostorije, ali da je teško to mogao vidjeti iz ugla gdje je navodno stajao R. R. je cijelo vrijeme sjedio, a ustao je tek kada je uzeo pištolj. Ističe da nije bilo velike svađe, ali da je K. prvi uzeo kliješta, te je tada ovaj svjedok napustio prostoriju (otišao je u drugu). Naveo je da je vidio K. na podu sa glavom okrenutom prema prostoriji, da R. taj dan nije vidio, ali da je čuo neko vozilo, te da je prvi put on ispratio K. do auta, ali se K. ponovno vratio u prostoriju.

Iz iskaza svjedoka A. V. slijedi da je izradio svoje stručno mišljenje (viziranje) na zahtjev I. O., da je u stručnom mišljenju prikazao na fotografijama položaj prostorije gdje je bio R., kao i položaj porodične kuće pored. Istakao je da svjedok može vidjeti događaje unutar prostorije ako nema prepreka, te je istakao da R. nije mogao vidjeti događaj unutar prostorije sa pozicije gdje je stajao. Smatra da je do pucnja došlo u zatvorenoj prostoriji te da to R. nije mogao vidjeti, dok navodi da se na fotografijama ne vidi nikakav paravan. Naveo je da je koristio za izradu svog mišljenja samo ono što mu je I. O. dostavio.

Uvidom u stručno mišljenje (viziranje) A. V. sud je utvrdio da je isto izrađeno 26.10.2017. godine.

Ocjenom izvedenih dokaza, dovodeći iste u međusobnu vezu u relevantnim dijelovima, shodno odredbi člana 8 ZPP-a, sud je utvrdio da je ovdje tužitelj pravosnažnom sudskom odlukom ovog suda u krivičnom postupku osuđen za krivično djelo koje je počinio prema oštećenom K. Č., i to na kaznu zatvora koju je tužitelj uredno izdržao. Sud je utvrdio da su u krivičnom postupku saslušani kao svjedoci i H. M. i R. H., da je iskaz dao i K. Č. kao oštećeni, te i R.O., optuženi u svojstvu svjedoka. Sud je nadalje utvrdio da je ovdje tužitelj uložio žalbu na odluku prvostepenog suda u krivičnom postupku u kojoj žalbi nije isticao da su svjedoci R. H. i oštećeni K. Č. dali lažne iskaze (ovo ne proizilazi iz obrazloženja drugostepene presude broj: 96 0 K 053573 14 Kž 2 od 30.04.2014. godine), nego je žalba bila usmjerena na činjenicu da kod ovdje tužitelja nije postojao direktni umišljaj, te da nije na pravilan način utvrđen položaj optuženog i oštećenog kao način i mjesto povređivanja u prvostepenom krivičnom postupku. Iz obrazloženja drugostepene presude iz krivičnog postupka ovaj sud je utvrdio da je prvostepeni sud u krivičnom postupku ukazao na najbitnije dijelove iskaza saslušanih svjedoka, da je izvršio svestranu i brižnu ocjenu svih provedenih dokaza cijeneći iste kako pojedinačno, tako i u međusobnoj vezi, posebno sa nalazom i mišljenjem vještaka Zdenka Cihlarža, te da je prvostepeni sud u krivičnom postupku posvetio dovoljno vremena, te je nakon ocjene svakog dokaza zauzeo svoj stav u pogledu pouzdanosti i relevantnosti onog o čemu je svaki svjedok govorio, pa je ukazao na odlučne činjenice koje su utvrđene na osnovu tih provedenih dokaza (slijedi iz obrazloženja presude Apelacionog suda Brčko distrikta BiH broj: 96 0 K 053573 14 Kž 2 od 30.04.2014. godine – strana 3, pasus 5 i 7). Ovaj sud nalazi da su presude suda u krivičnom postupku obavezujuće (prvostepena presuda pravosnažna), da nije došlo do ponavljanja krivičnog postupka ni nakon izrade stručnog mišljenja od strane A. V., niti je na bilo koji drugi način dokazano (kod nadležnog tužilaštva i nadležnog suda kroz neki drugi krivični postupak) da su ovdje tuženi dali lažni iskaz tokom krivičnog postupka, a što bi svakako predstavljalo krivično djelo.

Odredbom člana 12 stav 3 ZPP-a je propisano da je u parničnom postupku sud, u pogledu postojanja krivičnog djela i krivične odgovornosti učinioca, vezan za pravosnažnu

presudu krivičnog suda kojom se optuženi oglašava krivim. Dakle, parnični sud je vezan za pozitivna utvrđenja osuđujuće krivične presude koja predstavljaju elemente krivičnog djela i krivične odgovornosti osuđenog. Parnični sud je vezan za činjenični opis štetnog događaja iz izreke krivične presude u dijelu u kojem se taj činjenični opis odnosi na postojanje krivičnog djela i krivice, a činjenični navodi koji se odnose na postojanje krivičnog djela imaju se smatrati samo oni koji se odnose na bitna obilježja počinjenog krivičnog djela. Pri tome parnični sud može i dužan je da utvrdi u kojoj mjeri je oštećeni svojim protupravnim radnjama doprinio šteti, odnosno štetnik koji je pravosnažnom krivičnom presudom proglašen krivim za štetnu radnju ima mogućnost stavljanja prigovora podijeljene odgovornosti.

Uvidom u pravosnažnu krivičnu presudu ovog suda broj 96 0 K 053573 13 K od 26.02.2014. godine ovaj sud je utvrdio da je prvostepeni sud u krivičnom postupku cijenio iskaze R. H. i H. M. istinitim i relevantnim imajući u vidu međusobnu saglasnost, kao i saglasnost tih iskaza sa ostalim dokazima, da je krivični sud cijenio iskaz Č. jasnim, preciznim u pogledu načina na koji je došlo do izvršenja krivičnog djela, a što je potvrđeno i drugim dokazima (obrazloženje prvostepene presude u krivičnom postupku – strana 17, pasus 1 i 2). Na strani 18 obrazloženja ove presude sud je u krivičnom postupku, na osnovu saglasnih izjava svjedoka M. H., H. R. i Č. K., utvrdio da je tom prilikom Č. K. pružio ruku da se pozdravi O. R., te se pozdravio sa M. H. (utvrđeno je na osnovu međusobno saglasnih iskaza svjedoka M. H. i Č. K.), kao i da je Č. K. tom prilikom zatražio svoje stvari i novac od O., koji mu je odgovorio da se navedene stvari nalaze u Policiji i rekao mu da izađe napolje, što je K. i učinio. Iskazima navedenih svjedoka, te iskazom svjedoka H. R. krivični sud je u prvostepenom postupku utvrdio da se Č. K. ubrzo vratio u prostoriju u kojoj su se nalazili O. R. i M. H.. Na osnovu iskaza svjedoka Č. K. utvrđeno je da je K. sa stola uzeo kliješta, nakon čega je R. iz jakne izvadio pištolj. Saglasnim iskazima svjedoka Č. K. i H. R. krivični sud je utvrdio da je Č. K. pozvao H. R. i počeo izlaziti iz prostorije, nakon čega su ispaljena dva hica. Da je optuženi O. R. pucao iz spornog pištolja utvrđeno je na osnovu iskaza svjedoka Č. K. i H. R., kao i mišljenjem vještaka Odžaković Đorđa (obzirom da je na rukama O. R. utvrđeno prisustvo barutnih ostataka, kao i na njegovoj garderobi, dok na rukama i garderobi Č. K. nije utvrđeno prisustvo barutnih ostataka), a na osnovu nalaza i mišljenja vještaka mehanoskopske struke Novaković Mladena krivični sud je utvrdio da sporne čahure pronađene na licu mjesta potiču od metaka ispaljenih iz pištolja marke “CZ M70” kojeg je posjedovao optuženi (ovdje tužitelj). Na osnovu iskaza svjedoka M. H. sud je utvrdio da je O. R. nakon pucanja trčao po dvorištu i vikao da je ubio čovjeka (a što je ovaj svjedok potvrdio prilikom davanja iskaza pred parničnim sudom u predmetu broj 96 0 P 081521 14 P, presuda od 07.06.2017. godine, a koji iskaz je saglasan u tom dijelu sa iskazom svjedoka R. H. datog i u ovom parničnom postupku).

Na osnovu svih izvedenih i od suda prihvaćenih dokaza krivični sud je utvrdio da se bitna obilježja krivičnog djela – Ubistvo – iz člana 163. stav 1. u vezi sa članom 28. Krivičnog zakona Brčko distrikta BiH sastoje u tome da se drugi pokuša lišiti života, te kako je utvrđeno da je optuženi O. R. na način opisan u tački 1. dispozitiva Presude ispalio dva hica iz pištolja, od kojih je jedan pogodio Č. K. u predjelu čeonog dijela glave, to su u potpunosti ostvarena bitna obilježja bića krivičnog djela – Ubistvo – iz člana 163. stav 1. u vezi sa članom 28. Krivičnog zakona Brčko distrikta BiH (slijedi iz obrazloženja krivične prvostepene presude na strani 19, pasus prvi). Krivični sud je na nesumnjiv način utvrdio krivicu optuženog, te je utvrđeno da je u vrijeme izvršenja krivičnog djela – Ubistvo – iz člana 163. stav 1. u vezi sa članom 28. Krivičnog zakona Brčko distrikta BiH, opisano pod tačkom 1. Presude za koje je optuženi oglašen krivim, ovdje tužitelj R. O. bio bitno smanjeno uračunljiv. U pogledu krivice, krivični sud smatra da je optuženi (ovdje tužitelj) krivična djela izvršio sa direktnim umišljajem, odnosno bio je svjestan da usljed njegovog djelovanja,

odnosno ispaljivanjem dva hica iz pištolja, od kojih je jedan bio u pravcu oštećenog Č. K., može ga lišiti života i htio je nastupanje posljedice. Prilikom odluke o vrsti i visini krivične sankcije za krivična djela za koja je oglašen krivim, krivični sud je optuženom O. R. cijenio sve okolnosti koje utiču da kazna bude manja ili veća, pa je tako od olakšavajućih okolnosti krivični sud u prvostepenom postupku cijenio da je optuženi, između ostalog, krivično djelo – Ubistvo – iz člana 163. stav 1. u vezi sa članom 28. Krivičnog zakona Brčko distrikta BiH opisano pod tačkom 1. Presude počinio u stanju bitno smanjene računljivosti.

Dakle, ovaj sud cijeni da je krivični sud u prvostepenom postupku utvrdio da je ovdje tužitelj krivično djelo koje mu je stavljeno na teret počinio sa direktnim umišljajem (stepen krivične odgovornosti – krivice za što je parnični sud vezan), ali je kao olakšavajuća okolnost za vrstu i visinu kazne uzeta u obzir činjenica da je oštećeni K. Č. uzeo sa stola kliješta, te ih držao dok se raspravljao, svađao sa tužiteljem R. (što je nesporno utvrđeno u krivičnom postupku), pa je takvo ponašanje oštećenog K. Č. dovelo optuženog, ovdje tužitelja, u stanje bitno smanjene računljivosti zbog ljutnje i bijesa (po ocjeni ovog suda), a što je svakako imalo uticaja na određivanje doprinosa od 10% za nastanak štetnog događaja K. Č. kao oštećenom od strane parničnog suda u predmetu broj 96 0 P 081521 14 P, presuda od 07.06.2017. godine (parnični sud je u tom postupku također utvrdio iste činjenice da je K. Č. uzeo sa stola kliješta, držao ih u ruci, galamio i svađao se sa tužiteljem – obrazloženje te presude, strana 11).

Stoga, ovaj sud je vezan za pravosnažno utvrđene činjenice u krivičnom postupku, a to su: da je ovdje tužitelj R. O. učinio krivično djelo koje mu je stavljeno na teret sa direktnim umišljajem, dakle onako kako je to u pravosnažnoj presudi ovog suda u krivičnom postupku broj: 96 0 K 053573 13 K od 26.02.2014. godine opisano i naznačeno, a koji činjenični navodi se odnose na bitna obilježja počinjenog krivičnog djela (činjenični opis štetnog događaja iz izreke krivične presude). Kada je to tako, ovaj sud u parničnom postupku nema ovlaštenje da utvrdi drugačije činjenice od onih koje su utvrđene u krivičnom postupku i koje čine obilježje krivičnog djela za koje je ovdje tužitelj pravosnažnom presudom osuđen (a to bi bile činjenice da tužitelj nije pucao na K., nije ispalio dva hica, da nije počinio krivično djelo sa direktnim umišljajem, nego iz stanja nužde, nakon borbe/naguravanja sa oštećenim K. Č.).

Sve i da sud utvrdi u ovom postupku da tuženi R. H. nije mogao sa mjesta na kojem je stajao vidjeti sam događaj, pa da ovaj sud utvrdi da je R. H. dao lažni iskaz po tom pitanju, ovaj sud napominje da je sud i dalje vezan za pravosnažnu krivičnu presudu u pogledu da je krivično djelo zaista učinjeno i da je tužitelj isto učinio sa direktnim umišljajem, a zbog kojih utvrđenja krivičnog suda je tužitelj izdržao kaznu zatvora, ostao bez prihoda od samostalnog rada, imao emotivne i psihičke probleme, razvod i drugo.

Kako nijednom odlukom proizašlom iz krivičnog postupka nije utvrđeno da ovdje tužitelj nije kriv za krivično djelo koje mu se stavljalo na teret (za koje djelo je osuđen i za koje je izdržao kaznu zatvora), a kako sud u parničnom postupku nije ovlašten utvrditi da tužitelj nije kriv za krivično djelo koje mu se stavlja na teret, odnosno da je do izvršenja krivičnog djela došlo na drugačiji način od opisanog u osuđujućoj, pri tome pravosnažnoj presudi nadležnog krivičnog suda, te kako tužitelj nije dokazao da je na neki način pravosnažna odluka krivičnog suda stavljena van snage uz pomoć mehanizama krivičnog postupka, to ovaj sud nema mogućnosti preispitivati i utvrditi drugačije činjenice koje se odnose na obilježja bića krivičnog djela.

Pored naprijed istaknutog, sud ipak cijeni da iskazi ovdje tuženih koji su dati u krivičnom postupku u potpunosti odgovaraju iskazima datim u parničnom postupku u

predmetu broj 96 0 P 081521 14 P, kao i iskazima datim pred ovim sudom (iskaz R. H. i svjedoka H. M. koji su u vezi jedan sa drugim i kojima je sud poklonio vjeru u cijelosti u relevantnim dijelovima iskaza obzirom da su u vezi sa drugom materijalnom dokumentacijom i iskazima tih svjedoka iz ranijih postupaka). Iskazu tužitelja datog pred ovim sudom ovaj sud je poklonio vjeru samo u dijelu koji nije u suprotnosti sa iskazima drugih svjedoka, tuženih i sa drugom materijalnom dokumentacijom, dok iskaz svjedoka A. V. i njegovo stručno mišljenje sud ne uzima kao vjerodostojne budući da je ovaj svjedok mišljenje izradio na traženje brata ovdje tužitelja kojom prilikom je imao na raspolaganju dokumentaciju samo onu koju mu je dostavio brat od tužitelja, a posebno sud stručno mišljenje ovog svjedoka ne cijeni vjerodostojnim budući da je u suprotnosti sa utvrđenjima krivičnog suda po osnovu svih izvedenih dokaza, dovodeći iste u međusobnu vezu, a za koja utvrđenja je ovaj sud, kako je naprijed opisano, vezan shodno odredbi člana 12 stav 3 ZPP-a.

Nadalje, sud cijeni i da je nastupila zastara potraživanja tužitelja, na šta pravilno ukazuje punomoćnik tuženog K. Č. Naime, tužitelj je učestvovao u krivičnom postupku, imao je priliku slušati iskaze svjedoka i oštećenog, a ovdje tuženih, te ukoliko je smatrao da su isti zaista dali lažni iskaz i neistinito svjedočili tokom tog prvostepenog krivičnog postupka, čime su eventualno nanijeli štetu tužitelju, tužitelj je imao mogućnost da od pravosnažnog okončanja tog krivičnog postupka, dakle od presude Apelacionog suda od 30.04.2014. godine podnese predmetnu tužbu za naknadu štete u roku od tri godine od saznanja za štetu i lice koje je štetu učinilo (odredba člana 376 Zakona o obligacionim odnosima), međutim do dana podnošenja predmetne tužbe protekao je rok od tri, ali i od pet godina kao objektivni rok zastare potraživanja naknade materijalne ali i nematerijalne štete koju tužitelj potražuje u skladu sa odredbom člana 200 ZOO-a. Ne stoje navodi tužitelja da se rok zastare može računati tek od dana kada je pravosnažno završen parnični postupak koji se vodio kod ovog suda po tužbi K. Č. kao tužitelja protiv R. O. kao tuženog, radi naknade nematerijalne štete K. Č. kao oštećenom u krivičnom postupku, budući da tokom tog postupka ovdje tuženi nisu ništa drugačije iznijeli u svojim iskazima od onog što su kazali tokom krivičnog postupka. Presudom parničnog suda 96 0 P 081521 14 P od 07.06.2017. godine je utvrđeno da je K. držao kliješta i galamio i svađao se sa tužiteljem prije nego što je tužitelj pucao prema K., a iste činjenice su utvrđene i u krivičnom postupku (obrazloženje presude krivičnog suda broj 96 0 K 053573 13 K od 26.02.2014. godine, strana 18), te je zbog toga krivični sud i utvrdio da je ovdje tužitelj počinio krivično djelo u stanju bitno smanjene uračunljivosti, a što je cijanjeno kao olakšavajuća okolnost na strani optuženog, ovdje tužitelja kod odmjeravanja visine i vrste krivične sankcije, pa stoga početak toka roka zastare potraživanja tužitelja za naknadu štete ne može početi teći od pravosnažnog okončanja parničnog postupka 96 0 P 081521 14 P, nego od pravosnažnog okončanja krivičnog postupka, a niti početak toka roka zastare potraživanja može početi teći od izrade stručnog mišljenja A. V. budući da to mišljenje ovaj sud, iz naprijed navedenih razloga, nije prihvatio kao vjerodostojan dokaz.

Ne stoje navodi tužitelja da je nastupio prekid toka roka zastare zbog pandemije usljed zaraze korona virusom – Covid 19 budući da je od dana pravosnažnog okončanja krivičnog postupka 30.04.2014. godine do početka pandemije korona virusa (početkom 2020. godine) već protekao rok od tri godine (subjektivni rok), a i rok od pet godina (objektivni rok iz člana 376 stav 2 ZOO-a).

Obzirom da tužitelj nije dokazao osnov svog tužbenog zahtjeva, to sud posebno ne obrazlaže izvedene dokaze na okolnost visine zahtjeva (nalaze i mišljenja vještaka Srđana Lalića i Olega Grubača, a kojim nalazima je sud u cijelosti poklonio vjeru cijeneći iste objektivnim, stručnim i izrađenim na bazi sve raspoložive dokumentacije).

Odluku o troškovima parničnog postupka sud je donio u skladu sa odredbom člana 120 stav 1 ZPP-a, te shodno tarifnom broju 1 i tarifnom broju 2 Zakona o sudskim taksama Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 5/01, 12/02, 23/03 i 11/20), kao i primjenom Tarifnog broja 2 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik RS“, broj: 68/05).

Sud je tuženom K. Č. priznao troškove za sastav odgovora na tužbu po punomoćniku-advokatu u iznosu od 700,00 KM, za zastupanje ovog tuženog na pripremnom ročištu dana 29.12.2021. godine, na nastavku pripremnog ročišta dana 16.03.2022., na ročištu za glavnu raspravu dana 08.11.2022. godine, na nastavku ročišta za glavnu raspravu dana 26.07.2023. i na nastavku ročišta za glavnu raspravu dana 05.03.2024. godine u iznosima od po 700,00 KM, te na ime takse na odgovor na tužbu iznos od 250,00 KM, što ukupno iznosi 4.450,00 KM, koje troškove je sud dosudio tuženom K. Č., odnosno sud je obavezao tužitelja stavom II izreke presude da tuženom K. Č. isplati na ime troškova postupka iznos od 4.450,00 KM u roku od 30 dana od dana prijema prepisa ove presude.

Kako tužitelj nije uspio u sporu, to mu ne pripadaju ni traženi troškovi postupka, dok tuženi R. H. nije opredijelio zahtjev za naknadu troškova postupka do zaključenja glavne rasprave.

Sudija
Alisa Musić

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku od 30 dana od prvog narednog dana nakon prijema prepisa presude. Žalba se podnosi Apelacionom sudu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku.